உ

செந்திலாண்டவன் திருவடி துணை

பாலவிநோதினி

அல்லது

குழந்தைகளின் அன்பன்

ஒரு மாதாந்தப் பத்திரிகை

தொகுதி 5 | 1923௵ ஜூலை௴ | பகுதி 7

கடவுள் வணக்கம்.

சகர பரசணடகிரி முட்டக கிழிநது
வெளி பட்டுகரவுஞ சயிலந
தகரப பெருஙகனக சிகரச சிலமபுமெழு
தனிவெறபு மமபுவியுமெண்
டிககுத தடஙகுவடு மொககக குலுஙகவரு
சிதரப பதமபெயரவே
சேடனமுடி திண்டாட வாடலபுரி வெஞசூரா
திடுககிட நடிககு மயிலாம
பககததி லொனறுபடு பசசைப பசுஙகவுரி
பதமப பதஙகழ தரும
பாகீ ரதிசசடில யோகீசு ராககுரிய
பரமவுப தேசமறிவிக
கைககுஞ செழுஞசரவ ணததிற பிறநதவொரு
கநதச சுவாமி தணிகைக
கலலார கிரியுருக வருகிரண மரகத
கலாபததி விலகுமயிலே

அருணகிரிநாதர் அருள் வாக்கு

ஹிதோபதேசம்

---

1. உலகத்தில் பெரும்பான்மையர் தமக்கு ஆபத்து வந்தபோது பிறர் உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர். ஏதோ ஒரு சிலரே பிறர்க்கு ஆபத்து வந்தபோது தாம் உதவிசெய்வது தமது கடமை யென்பதைக் கருதுகின்றனர். இது உலகானுபவத்திலே கண்டுணரவேண்டிய இரகஸ்யங்களில் ஒன்று.

2. எவன் பரோபகாரி?—தன்னாலியன்றவரையில் பிறர்க்கு உதவிசெய்பவனே பரோபகாரி. நமக்கு விபத்து நேர்ந்தபோது பிறர் உதவி செய்யவேண்டுமென்று கருதி அவர்க்குதவி செய்பவன் ஒருநாளும் பரோபகாரியாகான்.

3. பிறர் நமக்குதவி செய்ய வேண்டுமென்று அவர்க்கு உதவிபுரிதல் கடன் கொடுப்பது போலாம். அதுபற்றி நமக்கு அவர் உதவி புரிவது வாங்கிய கடனைக் கொடுப்பது போலாம்.

4. தூக்கத்துக் கிடந்தாலும் தாலாம், சோம்பலுக்கு இடந்தருவதாகாது. தூக்கந்தெளிந்து எழுந்தால், சோம்பலில்லாதவன் ஊக்கமாக வேலைசெய்வான். ஆனால் சோம்பல் ஒருவனை மேலெழவொட்டாது.

5. பெருமை கொண்டவன் சிறுமையடைவான். பொறாமைகொண்டவன் கேட்டழிவான்.

சிறுத்தொண்டர்

சோழ நாட்டில் திருச்செங் காட்டங்குடி என்னும் ஊரில் பரஞ்சோதியார் என்னும் ஒரு பிராமணரிருந்தார் இவர் நேம நிஷ்டை தவறாதவர், நல்ல நடவடிக்கையும் கடவுளிடத்தில் சிறந்த பக்தியுமுடையவர், கல்வியிலும் கேள்வியிலும் தேர்ந்த அறிஞர்; உலகவிவகாரங்களிலும் விசேஷமான பழக்கமுடையவர்; வில்வித்தையில் வல்லவர், குதிரையின் மேலும் யானையின்மேலும் ஏறிச்சவாரி செய்யவும் நன்றாய்ப் பழகியவர்.

இப்படிப்பட்ட திறமைவாய்ந்த பரஞ்சோதியாரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட அரசன் அவரைச்சபைக்கு மரியாதையோடு வரவழைத்துத் தனக்கு ஒரு மந்திரியாக வைத்துக்கொண்டான் "அறிவுடை யொருவனை அரசனும் விரும்பும்" என்று சொல்வதுண்டல்லவா? அது பலித்தது. பரஞ்சோதியார் அமைச்சரானதும் ராஜ்யத்தில் குடிகளுக்கும் அரசனுக்கும் வேண்டிய சௌகரியங்களைச் செய்தார்; அரசனுடைய பகைவர்களை அடக்கி வேண்டிய பொருளைக்கொண்டுவந்து பொக்கிஷத்தை நிரப்பினார் இவர் மகாசிவயோகி யென்கிற பெயரடைந்தார். இவரை அயல் தேசத்தாரும் புகழ்ந்தார்கள். இதனால் அரசனுக்குப் பெரிய கண்யமுண்டாயிற்று. அர

சன பரஞ்சோதியாரிடம மிகவும ஸநதோஷமடைநது அவாககு வேணடிய பொருளைககொடுததுதவினார.

பிறகு பரஞசோதியார, திருவெண்காட்டு நஙகை யெனனும பெயாகொண்ட ஒரு மஙகையை மணஞசெய்து கொணடார. அநதப பெணமணியினிடம நலல குணங களெலலாம நிறைநதிருநதன அவவுததமி தன கணவ னுடைய விருபபபபடி நடநது அவாககுரிய பணிவிடை கள செயது வநதாள. இபபடித தமமுடைய கருததுக கிணஙகி நடககும மனைவியினுடைய உதவியினால பரஞ சோதியார, அடியாாகளுககு அனனம படைததல முத லிய இலலற தருமஙகளையும கோயில திருபபணி—செய் தல முதலிய சிறநத கைஙகரியஙகளையும செயதுவநதாா. இதனால இவரைச சிறுததொணடா எனறு எலலோரும அழைதது வநதனா

இபபடியிருநது வருகையில சிறுததொணடருடைய பகதியை உலகததிலுளள மறறவாகளுககுககாடட, சிவ பெருமான கருததுககொணடார. ஆகையினால ஒருநாள, ஜகதீசன பைரவ வேஷங கொணடு சிறுததொணட ருடைய வீட்டிறகு வநதாா. பைரவரைககணடதும சிறுததொண்டரும அவா மனைவியும அனபோடு வர வேறறு வநதனஞசெயது தஙகள் வீட்டில அமுது செய் தருளவேணடினாகள.

பைரவா, “அனப! உனது பெருநதனமைககு நான மிகவும ஸநதோஷபபடுகினறேன. ஏழைச சஙகமனாகிய எனனிடம, நீயும உன மனைவியும இவவளவுதூரம பரிவு காட்டுவது எனபாககியமேயாகும. நான தளாநதகிழவன. ஆயினும எனனை அடிககடி பசி உபததிரவிபபதிலலை.

ஆதலால நான ஆறுமாதததிறகொருமுறையே அமு தருநதி வருகிறேன அப்படி நான உண்பதும நரமாமி சததோடு கூடியதாயிருததல வேண்டும" என்றார்.

இதைககேட்டதும சிறுததொண்டா வியபபும், இது எபபடி நமமால முடியும எனகிற அசசமுமடைநது, "பரமசிவம! பரமசிவம!" என்று இருகரமும குவிதது சிரநதாழநதனா

பிறகு பைரவா, "அபபனே! முபபததிரணடு லக்ஷ ணஙகளும பொருநதிய பிளளையை அறுததுசசமைகக வேணடும. அநதபபிளளை ஈனறவாககு ஏகபுததிரனு யிருததலவேணடும. பிளளைககு வயது ஐநதிறகுமேற படாமலிருததலவேணடும தாயும தநதையும அப பிள்ளையின, தலையின பககம ஒருவரும காலின பககம ஒருவருமாயிருநது கவலைககுறி ஒருசிறிதுமினறி, முக மலாசசியொடு அதனை அறுததுப பிறகு சுததஞ்செய்து ஒருறுப்பும குறையாதபடி சமைததுப படைககவேண் டும பிளளையும பெறறோாகளுடைய அநதச செய் கைககுப பிரியமுடையவனுயிருததல வேணடும. இப படிப்பட்ட மகவின உணவே இவ்விடம விருமபுவது இநத ஏறபாட்டில சிறிது விதயாசம உணடாயினும அது அருநதுவதறகு யோகயமாகாது. இநத நியமபபடி அனனமிட உனனலாகுமா? வீணை சிரமததைதத தரு வதுகூடாது. நனருய ஆலோசிததுசசொல" என்றா.

சிறுததொணடரும அவா மனைவியும இதைககேட் டதும இருகணகளையும மூடிககொண்டு சறறுநேரம ஈசு வரததியானததிலிருநது பிறகு, "தேவரீா கோரிய

படியே செய்வோம் அதற்கொள்ளவும் பின்னிடோம், தயைபுரிய வேண்டும்" என்றுகூறி வணங்கினார்கள்.

பைரவர், "ஸந்தோஷம்! லக்ஷ்மி உங்கள் வீட்டில் எப்போதும் வஸித்து வருவள், முகமலர்ச்சியோடு விருந்தினரை உபசரிப்பவருடைய வீட்டில் லக்ஷ்மி வாஸஞ் செய்வாள் என்பது உண்மையேயாம்.

'அகனமர்ந்து செய்யாளுறையும் முகனமர்ந்து
நல்விருந்தோம்புவானில்'—(குறள்)

என்று மேலோரும் கூறியிருக்கின்றார்களல்லவா'— இருக்கட்டும்; நாம் இங்குள்ள ஆத்திமர நிழலில் அமர்ந்திருப்போம் நீ சென்று நாம் பேசி முடிவு செய்தபடி ஆகாரத்தைச் சித்தஞ்செய்து தெரிவி!'' என்றார். தொண்டர், "அங்ஙனமே" என வணங்கி மனைவியோடு உள்ளே சென்றார்

பிறகு இருவரும் இவ்விஷயமாக ஆலோசிக்கத் தொடங்கினர். ஆராய்ந்து ஒரு காரியத்தை அவசரப்பட்டுச் செய்யலாகாதென்பது நீதிவாக்யமல்லவா? சிறுத்தொண்டர் இதற்கென்ன செய்வதென்று மயங்கினர். அவர் மனைவியும், "நாதா, சங்கமர் கோரியபடி உத்தம புத்ரனொருவன் நமக்கெங்கிருந்து கிடைக்கப்போகிறான். அப்படிக் கிடைப்பதாயினும் ஒருபிள்ளை இரவலாகப் பெற்று அதைத் தானஞ்செய்வது அவ்வளவு சிலாக்யமாகுமா? அது ஜீவகாருண்யமுமல்ல. தானஞ்செய்யும் பொருள் நமது சொந்த கஷ்டார்ஜிதமாயிருத்தல் வேண்டும். மேலும் சொன்னவாக்கைக்கடப்பது ஒழுங்கல்ல. எதைக்காப்பாற்றாமல் விட்டாலும் சொன்ன வாக்கைமட்டுங் கைவிடலாகாது" என்று கூறி ஜகதீசா! என்று பெரு

மூச்சுவிட்டு "மேல யோசனை" என்றாள். சிறுத்தொண்டர், "நீ சொல்வதெல்லாம் நியாயமே! இன்றென்ன இப்படிப்பட்ட சோதனை வந்து நேர்ந்திருக்கிறது! இது நன்மைக்கோ தீமைக்கோ! ஒன்றுந்தெரியவில்லையே! இதற்கு ஒருவழி, ஜகதீசனேதான் காட்டவேண்டும்" என்றார். திருவெண்காட்டுநங்கை, "நாதா! நமது மனோரதப்படி சங்கமருக்கு வேண்டிய புத்ரன் எங்கும் அகப்படமாட்டான். கையில் வெண்ணெயை வைத்துக் கொண்டு ஊருராய் ஏன் அலையவேண்டும்" என்று கூறி மயங்கிநின்றாள். சிறுத்தொண்டர், "ஏன் மயங்குகின்றாய்! சொல்ல வந்ததை நன்றாய்ச் சொல்" என்று கேட்டார்.

திருவெண்காட்டுநங்கை, உடனே மனத்திடமடைந்து, "நாதா! குழந்தை சீராளனிருக்கும்போது நாமேன் கவலைப்படவேண்டும்? அவன்றான் நமது பேச்சுத் தட்டாமல் நம்முடைய செய்கைக் கிணங்கக் கூடிய அறிவுடையவன். அவன் பள்ளிக்கூடம் போயிருக்கின்றான். அவனை வரவழையுங்கள்" என்றாள். சிறுத்தொண்டர், கண்ணை மூடிக்கொண்டு "பரமசிவம்! பரமசிவம்! நல்லது சொன்னாய்! இதோ நிமிஷமே குழந்தை சீராளனை வரவழைக்கின்றேன். எப்படியாவது அதிதி பூஜை நிறைவேண்டுவதவசியம்!" என்று அவரும் மனத்திடங்கொண்டார்.

கொஞ்ச நேரத்திற்கெல்லாம் சீராளன் வந்தான். அவனுக்கு ஸ்நானஞ் செய்வித்தார்கள். பிறகு வழக்கம் போல் சிவ பூஜை முடிந்தது. அப்பால் தாய் தந்தை யிருவரும் சீராளனை அருகிலழைத்து வைத்துக்கொண்டு, „அப்பா; சீராளா; என்றழைத்து ஏதோ பேசவாயெ

டுதது நிறுததிவிட்டனா. சீராளன, "ஏன ; எனனவோ சொலலவநதீாகள ; நிறுததிவிட்டீாகளே ;" எனறு கேட்டுககொண்டே அவர்கள முகததைதபாாததான. அவாகள முகவாட்டமடைநதிருபபதைதககணடதும், "ஏன கவலைபபடுகிறீாகள ; காரணமெனன?" எனறு கேட்டான. சிறுதெதாண்டா அவனை அருகிலழைததுக கண்மணி; எனறு கூறிககட்டிககொணடாா திருவெணகாட்டு நஙகை, "என செலவமே" எனறு அழைததுககட்டித தழுவி முததமிட்டு மடியில வைததுககொணடாள. இபபொழுது சீராளன தாயின முகததைப பாாததான. அவள கணகளிலிருநது நீா ததுமபியது கண்டதும், சீராளன "ஏனமமா கணகலஙகுகிறீாகள ? எனன நோததது?" எனறு கேடடான.

இபபடிக கேடகும பிளளையின முகமபாாககும போது அவாகட்கு இனனும துககம அதிகரிததது. எனன செயவாாகள! எலலாம ஈசன செயலெனததிடங கொணடாாகள, சீராளன இசசமயம மயஙகித தநதையின முகததை ஒரு முறை பாாததான. சிறுதெதாண்டா, "அபபா ; சீராளா, நீ நலலபுததிசாலி, உனனிடம ஒரு விஷயம கேட்கினறேன ; உன மனதிறபடுவதைச சொல" என, சீராளன, "அபபடியே" எனறான. சிறுதெதாணடா, "அபபா ; சீராளா, இநத உலகததிலே பிறநத பிராணிகளெலலாம பிறநத வுடனேயோ அலலது சற்றுப பொறுததேயோ இறபபது நிசசயமல்லவா ? சாகாத பிராணிகளுண்டோ ? ஆறிலுஞ் சாவு நூறிலுஞசாவு எனபது கேட்டதுண்டலலவா ?" எனறு கேட்டாா.

சீராளன் —ஆம, அதறகென்ன இபபொழுது ?

சிறுத்தொண்டர் —அபபடிப் படட சாவுககு நீ பயபபடுகின்றாயா ?

சீராளன.—என பயபபடவேணடும ?

வாழவும சாவும உலகததில அடிககடி தோனறி மறையுநதனமையன வெனபது நிசசயமான விஷயமலல வா ? இவவிஷயததைக குறிததுப பயபபடுவானே அறிவுடையவன ? மரணநதிடடெனறு வருவது ; அதனைத தடுகக நமமாலாகுமோ ? ஆவதிலலை, ஆதலின நான அதறகு அஞசுவதிலலை. எபபோதும சிததமாயிருக கினறேன அபபடிபபடட மரணம என்னை அனபோடு பெறறு வளாதத என அன்னைககும தநதைககும நனமை யைத தரககூடியதாய முடியுமாயின அது நிரமபவும திருபதியா யிருககும, அததவம எனனிடமிருககினற தோ இலலையோ அறியேன, அறிவிலியே பெறறு வளாதத தாய் தநதையரின நனமையைக கருதா தொழி வன !—எனறு சொனனான. (வரும)

ஆஸ்திகமத உபாகயானம்	0	10	0
ஔவை அருந்தமிழ	0	12	0
அாஜுனை ஸநயாஸி	0	12	0
ஜடாவல்லவா	2	8	0

பாலவிநோதினி 1922-ம வருஷததிய பைண டுப புததகம-தஙககவிட்டு கலிகோ பைண்டுடன கூடியது .... ரூ. 2 0 0

பணத்தால் வந்தபழி

ஏழூர் என்னும் ஒரு சிறு ஊரிலே காங்கேயன் என்றொரு வேளாளனிருந்தான். இவனுக்கு விவாகமாய் வெகுநாளவரையில் சந்ததியில்லாமலிருந்தது. அதனால் இவன் தன் மனைவி சுந்தராம்பாள் என்பவளுடன் காசி ராமேசுவர யாத்திரை போய்வந்தான். அநேக தான தருமங்களைச் செய்தான்; வீட்டில் ஸ்காந்தம், இராமாயணம், பாரதம் முதலிய நூல்களைப் படிக்க வைத்தான். அப்பால் அவனுக்கு ஒரு பிள்ளை பிறந்தது. அவன் அந்தப் பிள்ளையை அருமை பெருமையாக வளர்த்துவந்தான். காங்கேயன் தக்கப்பூஸ்திதியுடையவனாயிருந்தானாயினும் தன் மகனுக்குத் தமிழில் நன்றாய் எழுதவும் படிக்கவும் கற்றுக் கொடுத்தான், ஒழுக்கத்திலும் குணத்திலும் சிறந்தவனாகும்படி பழக்கிவைத்திருந்தான், அதற்கேற்றபடி குணசீலன் என்று அவனுக்கு அழகிய பெயருமிட்டிருந்தான்.

குணசீலனுடைய பதின்மூன்றாவது வயது நடக்கும்பொழுது காங்கேயனுக்கு வயது ஐம்பத்து மூன்று. காங்கேயன் அதிகப் பணக்காரனுமல்ல. அதிக ஏழையுமல்ல. சிறந்த புத்திமான்களுடைய வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளத் தக்கவனுமல்லன். பொதுவில் அவனை

எல்லோரும யோககியனெனறே நம்புவாாகள. அவன ஒருவருடைய பேசசுககும போகமாடடான. தானுணடு தன வேலையுணடெனறிருபபான. ஈசுவரனுண்டு என னும் நமபிககையுடையவனாதலினால தெய்வந தொழுது தெயவ பகதாகளுடைய நடபை விருமபிப பிறா தனனை மதிககும வழியிலே நடபபான.

தநதை இபபடியிருநதபடியால குணசீலனும அவ் வாறே நடநதுவரத தொடஙகினன. குணசீலன பதி னறு பிராயமடையும போதெலலாம அவனுககு ஊரில நலலவன எனகிற பேருணடாய் எலலோரும விருமபத தககு விவேகியாய விளஙகினன அவன சுததக கறுபபு நிறமுடையவன. ஆனாலும அழகன ஆகையினால அவன இநத வயதில பிறரை வசீகரிககுமபடியான தோறற முடையவனா யிருநதான. குணததிலும அழகிலும அறிவிலும சிறநத பிளளை தஙகளுககு வாயததலதைப பறறி காஙகேயனும அவன மனைவியும பரம சநதோஷ மடைநதிருநதனா.

இபபடியிருககையில ஒருநாள குணசீலன எங கேயோ காணாமற போயவிட்டான அவனை ஊரெங கும அவன தாய தநதையா கணணும கண்ணீருமாக அலைநது தேடினாகள; கிணறு குட்டைகளெலலாம பாாததாாகள. குணசீலனை யெஙகும காணோம. என்ன செய்வாாகள பாவம! இநதப பிளளையேன பிறநதது நமககு? அநதோ! இபபடிபபடட துககததைக கொடுக கவா பிறநதது? இதறகுததானா நாம காசிராமேசுவரம போய் வநதது? ஆ ஜகதீசா! உனககு நாஙகள குறறஞ

செய்திருநதால அதற்குத தண்டனை இதனைவிட வேறிலலையா ?—எனறு பனனிப பனனிப புலமபியழு தாாகள.

குணசீலன அககமபககததூரிலேயும அகபபட விலலை மாதமொனருயவிட்டது இதனுல அவனுடைய தாய் தநதையா குணசீலன எஙகேயோ யாருடனேயோ எதறகாசைபபடடோ போயவிட்டானெனறு தீாமா னிதது விடடாாகள இபபடியிருககையில இரண்டா வதுமாதக கடைசியில சிஙகபபூரிலிருநது ஒரு கடிதம காஙகேயனுக்குவநதது. காஙகேயன அதைபபடிததுப பாாதது அது தன மகன குணசீலனெழுதிய கடிதமா யிருககககணடு "ஜகதீசன கருணையினுல குழநதை பிழைததிருககினருன" எனறு மனைவிககுச சொல்லி மகிழ்நதான; ஆள சோககும கஙகாணிகளில ஒருவன குணசீலனை எபபடியோ ஏமாறறிக கொணடுபோய் விட் டானெனறு தெரிகிறது. குணசீலன இபபோது ஒரு தோட்டததில கூலிவேலை செய்கிருனும. மிகுநத கஷ் டபபடுகிருனும. ஐநது வருஷததுககு வேறெஙகும போககககூடாதெனகிற ஒபபநத மிருககிறதாம. ஏதா வது பணமிருநது அனுபபினுல அநுகூலமாயிருககு மெனறு எழுதியிருககினருன" எனறு சொலலி மகிழசசி யடைநத மறுகணமே விசனமுமடைநதான. காஙகே யன மனைவி "என கணணே, உனககுச சோறிலலையாடா இஙகே? நீ கூலிவேலைககுப போக வேண்டுமா?" எனறு கூறி அழுதாள; தன கணவனைநோககி, "குழநதைககு நாளைககே பணம அனுபபுஙகள. அனுப்புஙகள" என ருள். காஙகேயன "விசனபபடாதே! அனுப்புகிறேன.

கடவுள காப்பாற்றுவார"—என்று அவனைத தேற்றி மகனுக்கு மறுநாளே பணம அனுப்பினான.

இப்படி ஒரு வருஷகாலம காங்கேயன தன மகனுக்கு அடிக்கடி பணம அனுப்பினான. பிறகு அவன பணம அனுப்பவேண்டாம என்றும தான கூலிகளுக்கெல்லாம மேஸ்திரியாயிருப்பதாகவும முன்போல அவ்வளவு கஷ்டமில்லையென்றும கடிதம எழுதியனுப்பிவிட்டான. இந்தக கடிதத்தைக கண்டு தாய தந்தையரிருவரும சந்தோஷமடைந்தனா; குணசீலனுடைய யோக க்ஷேமம அபிவிருத்தியைக குறித்து நாடோறும கடவுளைத தொழுது துதித்துவந்தனா.

பின்னா ஐந்து வருஷம சென்று ஆறாவது வருஷம பிறந்தது. மகன வந்துவிடுவானென்று அவாகள அவன வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தனா அவனுக்குப பதிலாக அவன கைக்கடிதமொன்று வந்தது. அதில, "இன்னும ஐந்து வருஷம நான இங்கேயேயிருக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது கவலைப்படவேண்டாம. ஆண்டவனருளால ஐந்துவருஷத்தையும ஐந்து நாளாகக கழித்து விட்டு வருகிறேன" என்று எழுதியிருந்தது. இதைக்கண்டு இருவரும விசனப்பட்டாாகள; மைந்தனைப பிரிந்திருக்கவேண்டிய பாவிகள நாம என்று தீா மானித்துக கொண்டாாகள.

இந்தத தீாமானத்தோடு வாழ்ந்துவருகையில காங்கேயன தன்னோடு வெகுநாட்களாயச சினேகமாயிருந்த ஒருவனோடு ஒருவியாபாரத்தில கூட்டாளியாயச சேர்ந்தான. அந்த வியாபாரந தொடங்கிய ஆறுமாதத்திற்கெல்லாம அதிற பெரிய நஷ்டமுண்டானபடியால

காங்கேயனுடைய சொததெலலாம போய்விட்டது. பிறகு அவனும அவன மனைவியும அநத ஊரிலிலலாமல் வேறோ ஊருககுப்போய் அங்கே சாபபாட்டுக கடையொனறு வைததுக காலங்கழிததுவநதாாகள்.

அபபடியிருநது வருகையில நானகு வருஷங்களுக்கபபால ஒருநாள் இரவு பததுமணி சுமாருககு அவாகள வைததிருநத அநதச சாபபாடடுக கடைககு ஒரு வாலிபன வநது, காங்கேயனைக கண்டு சாபபாடு போடுமபடி கேட்டான. அவன "பதது மணியாய் விடடதே, இபபோது எபபடிச சாபபாடு கிடைககும? இலலை. வேறு எஙகேயாவது போய்ப பாாததுக கொளளுஙகள" எனறான அவன " ஐயா, இநநேரததிறகு மேல நான எஙகே போகடடும. இநதஊருககு நான புதிது இனனும யாா இஙகே சாபபாடு போடுகிறாாகள எனபதும எனககுத தெரியாது. நீஙகள புதிதாகச சமையல செய்தாவது போடடுததானுகவேணடும. வேறு வழியிலலை" எனறு கூறிபபதது ரூபாயை யெடுதது அவன கையிலே கொடுததான.

காஙகேயன அநத ரூபாயைத தன மனைவியினிடம கொடுதது, " சமையல செய்: சாபபிடடும " எனறான. இது வரையில எனறும கிடைததிராத கூலி கிடைததபடியால அவள சநதோஷததோடு ஒபபுக கொண்டு சமைததாள ; சமையலை வெகு சீககிரததில செயது முடிதது வாலிபனைச சாபபாடடுககழைதது திருபதிகரமான சாப்பாடு போட்டாள. சாப்பிட்டானபின, அவ்வாலிபன " நானிஙகேயே படுததுக்கொண்டிருநது விட்டுக் காலையிலே போகிறேன. படுததுத தூங்க இடந்தா

வேண்டும" என்று கேட்டான. காங்கேயன, " இதோ இஙகே சுகமாகப படுததிருநது செலலும" என்று ஓரிடததைதக காட்டினன. வாலிபன " சநதோஷம " என்று ஒப்புக்கொண்டு அஙகே கிடநத ஒரு கட்டிலிலே படுககப போனன போகும்போது காஙகேயனை அழைததது "ஐயா, இநதாருஙகள், இநதபபையை ஜாகரதையாய் வைததிருநது காலையில என்னிடம கொடுஙகள். இதிற் பதினயிரம ரூபா நோட்டாக இருககிறது " என்று கூறிதத தனனுடைய பெட்டியிலிருநது ஒரு பையை எடுதது அவன கையிலே கொடுததான. காஙகேயன பையைப பெற்றுக கொண்டு, " அபபடியே ஆகட்டும, கவலையின்றித தூஙகுஙகள " என்று கூறிப பையைத தன மனைவியின கையிலே கொடுததுப "பததிரமாய உள்ளே பெட்டியிலே வைததுப பூட்டிவை " என்று சொலலிப படுககப போய விட்டான பிறகு வாலிபனும படுததுக கொணடு தூஙகினன

அபபால அரைமணிநேரஙகழிநத பிறகு காஙகேயனும அவன மனைவியும வாலிபன கொடுதத பையை அவிழததுப பாாததாாகள அதில நோட்டுகளிருநதன. பணததைக கண்டதும அவாகள இதை அபகரிகக வேணடும" என்று எணணி வாலிபனைக கொன்று கொலலையில புதைததுப பிறகு அப்புறப் படுததுவதென்று தீாமானிததுக் கொணடாாகள். ஆகா! என்ன ஆலோசனை பாாததீாகளா! பணததாசை எவவளவு தூரம செய்கிறது கவனியுஙகள்!—

அப்பால் ஒரு மணி நேரததிற் கெலலாம் காஙகேயன தன வீட்டிலிருநத ஒரு வெட்டரிவாளைத தீட்டிக்

கையிலெடுத்துக் கொண்டு "தூங்கி விட்டானு கவனி ! சமயம் பார்த்து வேலை தீர்க்கவேண்டும்" என்று மனைவியுடன் சொன்னுன். மனைவி கவனித்து "பாருங்கள், குரட்டை விடுகிறுன். நல்ல தூக்கம் இதுதான் சமயம் !" என்றுன் காங்கேயன், கொலைக்கஞ்சாத பாதகனும்விட்டபடியால் உடனே வாலிபனிடம் சென்று அரிவாளால் அவன் கழுத்தை ஒரே வெட்டில் வெட்டி அவனை இரண்டு துண்டாக்கினுன். பிறகு இருவரும் தைரியமாக அந்தச் சவத்தைத் தாங்கள் தீர்மானித்தபடி வீட்டுக் கொல்லையிலே ஒரு புறத்தில் புதைத்து வைத்துத் தாங்கள் நிரபராதியெனபதற்கு என்னென்ன செய்து கொள்ள வேண்டுமோ அந்த ஒழுங்குகளைச் செய்து கொண்டார்கள் பிறகு அவர்களுக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. ஆகையினுல் அவர்கள் அந்த வாலிபனுடைய பெட்டியை விளக்கு வெளிச்சத்திலே பரிசோதித்தார்கள். அதில் நல்ல உடுப்புகளிருந்தன சில விலையுயர்ந்த வெள்ளிச் சாமான்களும் வேறுசில சாமான்களுமிருந்தன. அவற்றை யெல்லாம் பார்த்த பிறகு அதிலிருந்த நோட்டுப்புஸ்தகங்களையும் கடுதாசுகளையும் எடுத்துப் பார்க்கையில் அவைகளில் காங்கேயன் தான் மகனுக்கெழுதியிருந்த கடிதங்களிருந்தன. அவற்றைப் பார்த்ததும் காங்கேயன் "ஆ மோசம்போய்விட்டோம்" என்று சொல்லிக்கொண்டே அந்த நோட்டுப் புஸ்தகத்தைப் பிரித்துப்பார்த்தான். அதில் தன் மகன் செலவு விவரங்களும் வேறு செய்திகளும் எழுதியிருக்கக்கண்டான். மகனுடைய கையெழுத்தென்பது அவனுக்கு நன்றுய்த் தெரிந்தது என்ன செய்வான், "ஆ தெய்வமே !" என

றலறிககொணடே பெட்டியைபபாாததான; பெட்டி யினமேல குணசீலன் எனறு எழுதியிருநததுசணடு காஙகேயன "ஐயோ! ஐயோ! ஐயோ!" எனறு தலையி லடிததுக்கொணடு, "குழநதை குணசீலனைக கொனறு விடடோம" எனறு உரககக கூறிக கீழே விழுநதான. உடனே அவளும "ஆ! ஐயோ! குழநதை குணசீல னையா!" எனறு கூவிககொணடே கீழே விழுநதாள. இவாகள போடட கூசசலில அயல வீடடாா விழித துககொணடு ஓடிவநது தெருககதவைத தடடினா. "ஐயோ! யாாவநது எனன? என குழநதை குணசீலன வரபபோகிறுனு?" எனறு கூறிககொணடே பையக காங கேயன கதவைததிறநதான அவாகள வநது காரணம எனன எனறு விசாரிததாாகள காஙகேயனும அவன மனைவியும தாஙகள செயதவைகளையெலலாம சொலலிக கதறினாாகள.

பிறகு அவாகளெலலோரும புழைககடைபபுறம பிரேததைபபுதைததிருநத இடததிறகுபபோய வெட் டியெடுதது மேலே போடடாாகள அவன காஙகேயன மகன குணசீலன எனபதை எலலோருஙகணடு பரிதாபப படடாாகள, காஙகேயனையும அவன மனைவியையும பாாதது "உஙகள பணததாசை பாழாயபபோசசு!" எனறு இடிததுககூறி அவமதிததாாகள. காஙகேயனும அவன மனைவியும குணசீலனைப பாாததுபபாாததுக கீழே விழுநது மாாபிலும தலையிலும புடைததுக கொண்டு அழுதாாகள. இதறகுள் ஊாமுழுதும கூடி விட்டது. பொழுது விடிகிறவரையில அநத வீட்டில் ஏக

அமளியாயிருந்தது. பொழுது விடிந்ததும் ஒருவன் அவ்வீட்டிற்கு வந்து "ஐயோ! என்னருமை நண்பனைக் கொன்று விட்டார்களா? அடிபாவிகளா? பணத்தாசை கொண்ட பாவிகளா! நேற்று என்னோடு 'என் பெற்றோர்க்குத் தெரியாமல் இன்று ஒரு வழிப்போக்கனைப் போல் புசித்திருந்து விட்டு நாளைக்காலையில் அவர்கள் ஆச்சரியப்படும்படி என்னை இன்னனென்று அவர்களுக்குக் காட்டிக்கொள்கிறேன்' என்று கூறிவந்தவனு மிறப்பே! அநியாயமாய்க் கொன்று விட்டார்களே! அவனுடைய பிரேத மெங்கே" என்று கேட்டுப் பிரேதத்தினிடம் போய் அதன்மீது விழுந்து, "ஐயோ! இப்படிச் சாகவா நீ சிங்கப்பூரிலிருந்து வந்தாய்? அந்தோ" என்று அலறி அழுதான்.

இந்தச் சமயத்தில் காங்கேயனும் அவன் மனைவியும் போலீஸ்ஸ்டேஷனுக்குப்போய், "நாங்கள் எங்கள் பிள்ளையைப்பணத்தாசையால் கொன்றுவிட்டோம். எங்களுக்குச் சொத்தில்லை எங்கள் மகன் கொண்டுவந்த பணமிருக்கிறது அதைச்சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளட்டும், எங்களை இன்றே கொன்றுவிடுங்கள்" என்றார்கள்.

போலீஸார் வழக்கை யெடுத்துக்கொண்டார்கள். பிறகு விசாரணைக்கு வந்தது. இதில் அவர்களிருவரையும் தூக்கிவிடும்படி கட்டளை பிறந்தது அதன்படி அவர்கள் தூக்கிவிடப்பட்டார்கள் உலகமெல்லாம் "**பணத்தாசை போல்லாது; பணத்தாலே தான் சிநேகம்! பணத்தாலேதான் பகை! பணத்தாலேதான் வாழ்வு! பணத்தாலேதான் தாழ்வு**—என்று உணர்ந்தது.

ஸ்ரீ ராமாவதாரம்

(178-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

உடனே கூனி தன் தலைவியினிடம் சென்றாள், கைகேயி மகிழும்படி சில உபசார வார்த்தைகளைப் பேசி விட்டுத் "தாயே! இராமனுக்கு நாளையதினம் பட்டங்கட்ட நிச்சயித்து விட்டார்கள். இவ்விஷயம் தங்களுக்குத் தெரியவாராதோ?" என்று கேட்டாள். கேகய ராஜன் புத்திரி "ஸ்ரீராமனுக்கா பட்டம்? மகா சந்தோஷம்; அவன் என் மனதுக்கு இனியவன், அன்றியும் பட்டத்துக்கும் அவனே உரியவன். செவிக்கினிய செஞ்சொல்லைச் சாற்றிய உனக்கு நான் என்ன பதிலுபகாரம் செய்யக்கூடும்? இதோ நானணிந்துள்ள விலையில்லா முத்தாரத்தையே பரிசாகக் கொடுக்கிறேன். இதை நீ பெற்றுக் கொண்டு சந்தோஷமாகவிரு" என்று சொல்லி அம்மாலையைக் கழற்றிக் கொடுத்தாள்.

இச் செய்கை மந்தரைக்குச் சிறிதும் சம்மதப்படவில்லை. "இந்த ஆரம் எனக்கேன்? என் கண்மணி பரத மகாராஜன் பட்டம் பெறவேண்டும். எனது சிந்தை களிகூரவேண்டும். அப்பிரபுவின் கையால் அளிக்கப் பெறும் பரிசுதான் எனக்குச் சிறந்த தொன்றாகும். அம்மணீ! தங்களைப்போல் தமது அரும்பெற்றபேறான புத்திரசிகாமணி விஷயத்தில் சிரத்தை யெடுத்துக் கொள்

ளாத தாயமாரை நான் இதுவரையிற் கண்டதேயில்லை. இராமனை நீங்கள் பெரிதும் நம்புகிறீர்கள். ஐயோ! இன்றுபோலவே என்றுந் தங்கள் செல்வாக்கு நிறைவேறுமென்று கனவு காணவேண்டாம். இராமனுடைய குணாதிசயங்களை நான் ஆராய்ந்தறிந்திருக்கிறேன். அவன் மகா தந்திரசாலி; காலத்துக்கேற்றபடி நடிக்குங் கருத்துள்ளவன். மகுடாபிஷேகம் பெற்றுவிட்டால் தங்களை அவன் பொருட்படுத்தமாட்டான். அப்போதே தனது உண்மைச் சொரூபத்தைக் காட்டிவிடுவான், தம்பிமாரை ஓட்டிவிடுவான். பார்! மாமன்னா! பேச்சையே மதித்தொழுகுவான் எவ சகுட, "மேலிருந்திரு பெற்றபின் சுற்றனை பிறிதாம்" என்று பெரியோர் சொல்லுவதைத் தாங்கள் கேட்டதில்லைபோலும்! மோசம்போகவேண்டாம். வெள்ளம் வருமுன் அணைகோலவேண்டும் என்கிற பழமொழியை ஞாபகத்தில் வையுங்கள்" என்று கூனி பற்பல வகைகளை எடுத்துக்காட்டிக் கைகேயியின் மனதைப் பதித்து விட்டாள்.

இத்துர்ப் போதனையால் மனங்கலங்கிய கைகேயி "ஆம்—நீ சொல்வது நியாயந்தான். ஆயினும் என்னால் என்ன ஆகும்? எல்லாம் சக்கரவர்த்தியின் இஷ்டமல்லவா? அவருடைய வார்த்தையை நான் தடுக்கக் கூடுமா!" என்றாள்.

அதைக்கேட்டு மகிழ்ந்த மந்தரை, "அப்படிச் சொல்லடி என் ராஜாத்தி! அந்தக் கவலையை அரைக்ஷணத்தில் அகற்றி விடுகிறேன். நான் சொல்லும் யுக்தியின்படி நடந்தால் நீயே மகாராணியாய்விடுவாய். உன்மகனே மகாராஜனாவான் அம்மணீ! சக்கரவர்த்தி சம்பராசுரனை வென்றது யாருடைய சகாயத்தால்? தங்கள் உதவியாலல்லவா? அப்போது அவர் தங்களுக்கு இரண்டுவரங் கொடுத்தாரே, அவ்வரங்களைத் தங்களுக்கு வேண்டியபோது பெற்றுக் கொள்வதாய்த் தாங்கள் அவருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். இப்போது அந்த உபயவரங்களையும் கொடுக்கும்படிக் கேட்டுவாங்கி ஒன்றால் இராமனைக் காட்

டுக் கோட்டிவிடுங்கள், மற்றொன்றால் பரதசிகாமணிக்குப் பட்டம் கட்டிவிடுங்கள். தாங்கள் உய்வதற்கு இதுவே தக்க உபாயம்" என்றாள்.

அவ்வாறே கைகேயி தனது சாமார்த்தியத்தினால் சக்ரவர்த்தியை மகிழ்வித்து "பிராணேசா! முன்னொரு சமயம் தாங்கள் அடியாளுக்கு இரண்டு வரங்கொடுத்திருக்கிறீர்களே, அவற்றை இப்போது நான் பயன்படுத்திக் கொள்ள உத்தரவு செய்தருளவேண்டும்" என்று வேண்டினாள். சக்ரவர்த்தி "அப்படியே செய். சூரிய குலத்து வேந்தர்கள் ஒருபோதும் தங்கள் நாவின் நலத்தை இழக்கமாட்டார்கள்.

'யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு'

எனும் வேத வாக்கைக் கடந்து நடப்பவர் மனிதராகார்' என்றான்.

இதுதான் சமயம் என்றுணர்ந்த கைகேயி "நாதா! பரதன் நாட்டாளவும், இராமன் காட்டாளவும் அந்த வரங்களிரண்டும் உதவவேண்டும்" என்றாள். சக்ரவர்த்தி "மூத்தவனிருக்க இளையவன் நாட்டாளவது முறைமையல்லவே" என்றான். கைகேசி "அப்படியாயின் மூத்தவராகிய நீரிருக்க, உமக்கு இளையவனை இராமன் எப்படி ராஜனாகலாம்? ஆசா காரியத்துக்கல்லவோ இவ்விதமான பேச்செல்லாம்? தடையொன்றும் சொல்லாமல் ஆகவேண்டியதைப் பாருங்கள். வாக்கு ஒன்றுதானே" என்றாள்.

சக்ரவர்த்தி "நல்லது உன் விருப்பத்தின்படி பரதனே அரசாளட்டும். ஸ்ரீராமனைக் காட்டுக்கனுப்பாமல் இங்கேயே யிருக்கும்படி ஏற்பாடு செய். அவன் என்னைப் பிரியலாகாது. பிரிந்தால் நான் இறக்கும்படி நேரிடும். உனக்கொரு கெடுதியும் அவன் செய்யவில்லையே. கிருபை செய்வாய்" யென்று கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டான். அரசன் எவ்வளவு வேண்டியும் கைகேசி சிறிதும் மனந் தளர்ந்தாளில்லை. தான் பிடித்த முயலுக்கு மூன்

றேகாலென்று சாதித்தாள். சக்ரவாத்தி திகிலடைந்தவனாய் வாய் திறந்து பதிலொன்றுஞ் சொல்லக் கூடாமல் மூர்ச்சையடைந்தான்.

அப்போது கைகேயி ஸ்ரீராமபிரானை வரவழைத்து "அப்பா! உன் தந்தை எனக்கு அளித்த வரங்களின்படி இந்த ராஜ்யத்தைப் பரதன் ஆண்டு வரக் கட்டளையிட்டு உன்னைப் பதினாலு வருஷம் கானகத்தில் தங்கியிருந்து மகரிஷிகளின் அநுக்கிரகத்தைப் பெற்று வரத் திட்டஞ் செய்தார். இந்த ஏற்பாட்டை உனக்கு நேரே அறிவிக்கக் கூச்சப்படுகிறார். அதனால் நான் சொல்லலானேன்" என்றாள். ஸ்ரீராமன் "அம்மா! அரசனே அல்ல, தாங்கள் எனக்கு எந்த வேலையிட்டபோதிலும் செய்வதற்குச் சித்தமாயிருக்கிறேன். விடைதாரும்" என்று விநயமாயுரைத்துச் சிறிய தாயார் கொடுத்த மரவுரிகளைத் தானும் ஸீதையுமாக உடுத்துக் கொண்டு, எல்லோரையும் பணிந்து, தேவியுடனும் தம்பி இலக்குவனுடனும் வனவாசத்திற்குப் புறப்பட்டான்.

தாசரதியின் பிரிவைச் சகியாமல் சக்ரவாத்தி உயிர் துறந்தான். சக்ரவாத்திக்கு நடத்த வேண்டிய சரமக்கிரியைகளை நடத்த, வசிஷ்டர், கேகய நாட்டுக்குத் தூதனுப்பிப் பரதனை வரவழைத்தார். பரதனும் இச்சேதி கேட்டவுடன் சத்ருக்கனனோடு அயோத்திமா நகரத்துக்குப் புறப்பட்டான். மார்க்கத்தில் பற்பல துர்ச்சகுனங்களைச் சந்தித்தான்; கலவரங் கொண்டான். நகரத்தைச் சேர்ந்ததும் அங்கு நடந்த விஷயங்களெல்லாவற்றையும் ஆதியோடந்தமாக அறிந்துணர்ந்தான், தன் தாயான கைகேயியை ஏசினான், பிறகு கோசலா தேவியைக் கண்டு, தான் நிரபராதி என்பதை வெளிப்படுத்தினான். தந்தைக்குச் செய்யத்தக்கவற்றைச் செய்து முடித்து, அரசாளவுடன்படாமல் தன் அண்ணனைத் தானே போய் அழைத்து வருவதாகக் கூறினான்; அந்த நிமிஷமே தன் பந்துவாகத்தாரும் நகரஜனங்களும் தன்னைப் பின்பற்றி வரத் தெக்ஷிண திசையை நோக்கிச் சென்றான். (வரும்.)

நாயடியாள்

அங்க தேசத்திலே பரத்தையர் குலத்திலே சண்பகவல்லி என்னும் பெயரையுடைய ஒருத்தி யிருந்தனள். அவள் தன் பெயருக்கேற்ப மிக்க அழகுவாய்ந்தவளா யினும் தன் குலத்திற்கேற்ப துர்க்குண முடையவளாயிருந்தனள். புலாலுண்ணல், கள்ளருந்தல், பிறர்பொருளையபகரித்தல் முதலிய தீத்தொழில் புரிவதிலேயே தன் வாழ்நாட்களைக் கழித்து வந்தனள். இப்படி யிருக்கையில் ஒருநாள் ஒரு சிவஞானி பசியால் மெலிவுற்று அவளிடம் வந்து அன்னமளிக்கவேண்டினர். அவள் தான் புசித்து மிஞ்சி யிருந்த எச்சில் சாதத்தை அவர் கரத்திலிட்டனள். அவர் அவ்வன்னத்தையுண்டு பசியாறிச் சென்றனர். பின்பு சண்பகவல்லி சிலகால மிருந்து வாழ்ந்து நரை, திரை, மூப்பு வருத்த வருந்தி இறந்தனள். அப்படி இறந்த சண்பகவல்லி, தமிழ் வழங்குஞ் சோழதேசத்திலே காவிரிநதிக் கரையிலே திருவிடைமருதூர் என்னும் நகரிலே ஒரு பெட்டை நாயாகப் பிறந்தனள்.

இது நிற்க திருவெண்காடரென்னும் பட்டினத்துச் சுவாமிகள் தம் சிஷ்யருடன் தலயாத்திரை செய்து கொண்டு அத்திருவிடைமருதூரை யடைந்து கிழக்கு கோபுரவாயிலில் வசித்திருந்தனர். அவரது சிஷ்யராகிய பத்திரகிரியார் நாடோறும் பிக்ஷை யெடுத்துவந்து தம் குருநாதனுக்கு ஊட்டி மிகுந்த அன்னத்தை யெடுத்துக் கொண்டுபோய்த் தாமுண்டு மேற்குக் கோபுர வாயி

விலே வசிததிருநதனா. இபபடியிருககையில ஒரு நாள மேற் சொலலிய நாயககுட்டியானது பததிரகிரியாரிடம வநது வாலகுழைதது எளியமுகஙகாட்டி நினறது. சீவ காருணய மிகுநத பததிரகிரியாா தாம புசிககும அன னததிற கொஞசம அநத நாயககுட்டிககு இட்டனா அது அவவனனததை யுணடு அதுமுதல அவரை நீஙகாதிருந தது. பின தனனைவிட்டுப பிரியாது அனபுபாராட்டும அந நாயககுட்டிககுப பததிரகிரியாா தினநதோறும தாமுண ணும அனனததிற கொஞசம இட்டு வநதனா

இபபடியிருகக அதத திருவிடைமருதூரில திருக கோயில கொணடெழுநதருளியிருககும மருதவாணேசு வரா ஒருநாளிரவில ஒருசிததா வடிவநதாஙகித திரு வெணகாட்டரிடம வநது "ஐய! யான பசியால மிகவும வருநதி நினறனன, பிசசையிட வலலீரோ" எனறு கேட டனா. திருவெணகாடா புனனகைசெயது "கோவ ணததினையே பாரமாகககொண டிருககினறயான பிசசை யிட வலலவனலலேன, மேறகுக கோபுரவாயிலிலே ஒரு குடுமபியுளளன; அவனிடம செலவீரேல உமது பசியை யாறறுவியபன" எனறனா. அதனைக கேட்ட மருதவா ணேசுவரா மேலைக கோபுரவாயிலி லிருககும பததிரகி ரியாரிடஞ சென்று திருவெணகாடா சொலலியதைத தெரிவிததுப பிசசை கேட்க, பததிரகிரியாா மனம நடுஙகித தமகுருநாதன சொலலிய குறிபபறிநது "இவ வோடும நாயுமோ எனனைககுடுமபி யாககியது குருநா தன திருவுளளம அபபடியாயின இவைகளையும வேண டேன" எனறு சொலலிபபககததிலிருநத ஓட்டை வீசி யெறிநதனா. இருட்டுககாலமாயிருநததால அநத ஓடு எதிரில படுததிருநத நாயககுட்டியின தலையில விழுநது உடைநது போயிறறு அவவோட்டின அடிபட்டதால அநத நாயககுட்டியும இறநதுபோயிறறு. பிசசைககு வநத சிததா மறைநதுவிட்டனா

பினனா இபபடி யிறநத நாயானது காசிதேசதது அரசனுகிய விசுவகுபத மகாராஜனுககுப புததிரியாயப

பிறந்து பூர்வ ஞானத்தோடு வளர்ந்து வந்தது. அவ்வர
சன் அப்பெண்ணுக்கு ஞானவல்லி என்னும் பெயரிட்டு
மிக்க அன்போடு வளர்த்துவந்தனன். ஒப்பும் உயர்வு
மற்ற அழகும் அவ்வழகுக்கேற்ற நற்குணமும் தெய்வ
பக்தியும் உடையவளாய் வளர்ந்து பேதைப் பருவங்
கடந்து பெதும்பைப் பருவமடைந்தனள். அரசன் இப்
பெண்ணுக்கேற்ற கணவனைத் தேடினன். அதனையு
ணர்ந்த ஞானவல்லி தன் தந்தையிடஞ் சென்று "ஐய!
யான் எவரையும் மணம்புரிய இசையேன், என் குருநாதர்
தென்றமிழ்த் தேசத்திலே திருவிடைமருதூரில் மேற்
குக் கோபுரவாயிலிலே வீற்றிருக்கின்றனர். இப்பொழுதே
அவரிடம் என்னைக்கொண்டுபோய் ஒப்புவிக்கவேண்டும்"
என்று வேண்டி நின்றனள். அதனைக்கேட்ட அரசன்
திடுக்கிட்டு "நமது அரணமனை முற்றிலுங் கூடப்பார்த்
தறியாத இக்குழந்தை தனக்குக் குருநாதர் ஒருவர் இருக்
கின்றாரென்றும் அவர் தென்றமிழ்த் தேசத்திலிருக்
கின்றாரென்றும் சொல்லுகிறது! மிகுந்த ஆச்சரியமா
யிருக்கின்றது. ஆனால் இப்பெண்ணின் இலக்கணங்களை
யும் செய்கைகளையும் பார்த்தால் தெய்வத் திருவருள்
நிரம்பப்பெற்ற பெண்ணாகவே தோன்றுகின்றது. ஆன
தால் இப்பெண்ணின் கருத்தின்படியே செய்வது உத்தம
மென்று தீர்மானித்து நன்னாள் பார்த்து அப்பெண்ணைச்
சிவிகையிலேற்றிக்கொண்டு புறப்பட்டுப் பரிவாரங்க
ளோடு திருவிடைமருதூர் மேற்குக்கோபுரவாயில் வந்து
சேர்ந்தனன். உடனே அப்பெண் சிவிகையினின்று இறங்
கிக் கன்றைக்கண்ட தலையீற்றுப் பசுவைப்போல் பேரவா
வோடு இருகரங்குவித்துப் பத்திரகிரியார் அருகிற்
சென்று அவர் நிஷ்டையிலிருப்பதையறிந்து நிஷ்டையி
லிருந்து நீங்கிக் கண்விழிக்குங் காலம்பார்த்திருந்து
விழித்தவுடன் அவர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து "எம்பெரு
மானே! நாயடியேன் மறுபடியும் தேவரீரது திருவடிப்
பேற்றினையே கருதி வந்தனன்" என்றனள். பத்திரகிரி
யார் அப்பெண்ணின் பூர்வோத்தரங்களெல்லாம் ஞான

திருஷ்டியாலுணர்ந்து அப்பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு கிழக்குக்கோபுரவாயிலையடைந்து தங்குருநாதனிடம் விட்டு நடந்த விருத்தாந்தங்களைக் கூறினர்.

திருவெண்காடர் அப்பெண்ணை ஆசீர்வதித்து நிஷ்டை கூடியிருந்தனர். ஞானவல்லி என்னும் பெண்மணி திருவெண்காடருக்கும் பத்திரகிரியாருக்கும் சிலகாலம் தொண்டுசெய்து கொண்டிருந்து பிக்ஷையெடுத்துண்டு காலங்கழித்து அவ்விருவருக்கு முன்னமே மருதவாணேசுவரரது திருவடியையடைந்தனள்.

அங்கதேசத்துப் பரத்தையாகிய சண்பகவல்லி பாவச்செயல்களையே செய்துவந்திருந்தும் ஒருசிவஞானியின் பசியாற்றியதால் அவளுக்கு அடுத்த பிறவியில் திருவெண்காடர் பத்திரகிரியாராகிய ஒப்பற்ற ஞானிகளது உச்சிட்டத்தையே நாடோறும் உண்ணும்படியாகிய பெரும்பாக்கியம் கிடைத்தது. அப்படிச் சிவஞானிகளின் உச்சிட்டத்தையுண்டதால் அவள் தான்செய்த பாவங்களையெல்லாம் தீயினிற் பஞ்சுபோலொழித்துப் பூர்வ ஞானத்தோடு அரசகுமாரியாய்ப்பிறந்து குருவருள் பெற்று முத்திப்பெரும்பேற்றை யடைந்தனள். ஆனால் தனது எச்சிற்சாதத்தையிட்டதால் எச்சிலையுண்ணும் நாயாகப் பிறக்க நேரிட்டது.

இதனால் சிவஞானிகளுக்கு அன்னமிட்டோரும் மற்றும் உதவிபுரிந்தோரும் அடையும்பயன் இன்னதென நன்கு விளங்குகின்றது. இதனாலன்றோ ஸ்ரீமத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் "மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன் மதிசூடும் அண்ணலாரடியார்க்கமுது செய்வித்தல் . . ." எனக்கூறியுள்ளனர்.

நமசிவாயம் பிள்ளை,
தமிழ்ப்பண்டிதர், ப்ரோகரஸீவ
யூனியன் ஸ்கூல், சென்னை.

கலியின் இரகசியம்.

(184-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

"அந்தக் கேள்விகள் விநோதமானவை என்னைப் போன்றவர்க்கு அவை கேவலம் எளிது செய்தற்குரியவை என்றே தோன்றுகின்றன ஆனால் குதிரையோ இந்த உலகத்துப் புரவியன்று ஸ்ரீ ராமபிரானது அழகைக் கண்டவர்கள் எப்படி,

"தோள்கண்டார் தோளேகண்டார் தொடுகழற் கமல மன்ன
தாள் கண்டார் தாளேகண்டார் தடக்கைக்கண் டாருமஃதே
வாள்கொண்ட கண்ணாய்! யாரே வடிவினை முழுதுங்கண்டார்
ஊழ்கொண்ட சமயத் தன்னான் உருவுகண்டாரை யொத்தார்"

[கவோ

அப்படி அக்குதிரையின் நிறமொன்றே அதனை நோக்குவோர் கண்களைக் கொள்ளை கொண்டுபோயிற்று மற்ற அவயவங்களை நிதானிக்க எங்களுக்கு அவகாசமே ஏற்படவில்லை. ஆகையால்,

"அரும்பழி யுறுத் தெய்வத் தரசுபோ" லரசுசெய்து
வரும்பெருந் தகையே! அண்ணா! வலியவந்திருக்கும் அந்தப்
பெரும்பரி சனுடைய அன்னோன் பிரியமாய்க் கேட்ட கேள்வி
தரும்பொருள் தனைவிளக்கச் சற்றுநீர் தயைசெய்வீரே"

என்று வினயமாய்க்கேட்டான்.

தருமபுத்திரர் பீமன் தெரிவித்த கேள்விகளைச் செவியேற்றதும் "ஹரி-ஹரி" என்று தமது செவிகளை இருகரத்தாலும் மூடிக்கொண்டு, பதிலொன்றுஞ் சொல்லாமல் சிறிதுநேரம் தியானத்திலிருந்தார். உடனே தெய்வவிமான மொன்று ஆகாய வீதியினின்றும் தருமர் முன் இறங்கியது அவ்விமானத்தில் அவர் ஏறிக்கொண்டு மேலுலகத்தை நோக்கிச் சென்றார்

இவ்வண்ணம் தருமபூபதி பீமசேனனுக்கு விடையளிக்காமல் செல்வதைப் பீமன்கண்டு, வாயுவேகமாக எதிர் சென்று, விமானத்தைச் செல்ல வொட்டாது தடுத்து, தமயனாரைப் பார்த்து "அண்ணா! எங்களெல்லோரையும் தனியே விடுத்து நாங்கள் தெரிவித்த கேள்விகளுக்கும் பதில் சொல்லாமல் இப்படிப் பிரிந்து போவது முறைமையா? தங்கள் விஷயமாக நாங்கள் என்ன பிழை செய்தோம் நிரபராதிகளான எங்களைக் கைவிடப்படாது" என்று கண்களில் நீரரும்பப் பிரார்த்தித்தான்

அப்போது தருமர் "தம்பி பீமா! இன்றோடு நமது ராஜரீககாலம் முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. இனி நாம் அரை நிமிஷமும் இப்பூதலத்தினகண் தங்கலாகாது. கலிபுருஷன் தனது அரசை நடத்தத்தொடங்கிவிட்டான் கரிய நிறத்தோடும் அதே நிறமுள்ள குதிரையோடும் உன்னைக் கடைவீதியில் சந்தித்தவனே கலிபுருஷன். அவன் நகுலனை வினவிய முதற்கேள்வி" ஓரிடத்தில் பெரிய கிணறு ஒன்றும், அதை யடுத்துச் சிறிய கிணறுகள் ஏழும் இருந்து பெரியகிணற்று நீர் ஏழுகிணறுகளை

யும நிரபப, அவ்வேழு கிணறறு நீரும அபபெரிய கிணறறை நிரபபககூடவிலலை யெனபதலலவா? இதன கருதது இது பரியநதம நமது ராஜயததில "ஒரு குடும்பததில சறபுத்திரனொருவன தலையெடுததால், அவன் தன்னாலான பாடுபட்டு ஏழு குடும்பங்களை ரக்ஷிதது வநதான இனி, "ஒருதகபபனுககு ஏழுபிள்ளைகளிருநதாலும் அவர்கள ஒருதகபபனை ஆதரிகக மாட்டார்கள" எனபதாம

இரண்டாவதாக அமமனிதன், அரசசுனனை 'பெருததயானை யொனறு தன மீதிட்ட அமபாரததுடன சிறிய ஊசி யொனறின காதில நுழைநதுசெலல அதனவால மாததிரம அநதக காதில நுழைய முடியவிலலை. இதன கருதசெதனன?' எனறு கேட்டான. இககேளவியின உட்பொருள "இனி இந்த உலகததில் பாபராசியானது தடுத்தடை யின்றித தாராளமாகப்பரவிநிறகும் ஆனால கடைசியில புண்ணியமும் தலைகாட்டுவது அரிதாய் விடும்'' எனபதாம

மூனறாவதாக உனனை நோககி அவன 'வயறபுலததில ஒருவன பயிரிட்டு அநதபபயிரை ஆடுமாடுகள அழிதது விடாதபடி வேலியிட்டிருநதான அறுவடைககாலததில அவனவநது பாாததபோது வேலியே பயிரை மேய்நதிருககக கண்டான' எனறலலவா வினவினான. இநதக கேளவியின தாதபரியம—"அரசனானவன் தனது ராஜயததின பலபாகங்களிலுமுள்ள குடிகளுககு யாதொரு குறையும் நேரிடாதபடி, நன்மைதீமைகளை ஒப்புக்கொடுப்பாதுகாத்து வரச் சிப்பந்திகளை ஏறபடுத்தினான்.

ஆனால் அவன் தன்குடிகளை நேரில்வந்து பார்க்க நேர்ந்த போது சிப்பந்திகளே (லஞ்சம் முதலியவற்றால்) குடிகளை வருத்திக் கெடுத்திருக்கக் கண்டான்'' என்பதாம்.

இக்கேள்விகள், இனிமேல், அதாவது கலியின் ஆட்சியில், உலகத்தில் அதர்மம் நாளுக்குநாள் பெருகிப் பலவழியாலும் குடிகளுக்குத் தாங்க வொண்ணாத கெடுதிகளை விளைவித்து க்ஷீணிக்கச் செய்யும் என்பதை நமக்கு முன்னதாக எச்சரிக்கின்றன. ஆகையால் நாம் விழிப்பாயிருந்து சற்கருமங்களையே மேற்கொள்ள வேண்டும். இன்றேல் கலியின் வசப்பட்டுக் கஷ்டத்திற் குட்படுவோம். கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்குத் தெய்வ விசுவாசந்தான் சிறந்த சாதனமாயிருக்கின்றது. இக்கலிகாலத்தில் 1. 'பொய்ந்நின்றஞானமும் 2. பொல்லா ஒழுக்கமும் 3 அழுக்குடம்பும்' ஆகிற அறம் பொருளின்பத்தைத் தவிர உண்மையான அறம் பொருளின்பங்கள் நிலைபெறுவது முயற்கொம்பாம். எல்லாம் வாசாகைங்கரியமாய் வளர்ந்து வரும். இப்படி வளரவிடுவதும் தெய்வவிஷயமாய முடியின் நன்மையைத் தரவல்லதாகும்.

சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவை இக்கலியாட்சியில் போலித்தனமான பொலிவில் நடனம் புரிந்து வருமேயொழிய அதற்கெதிர்த்த தட்டான பொலிவில் நடனமிடுவது அபூர்வமாம். ஏனெனில் அச்சாதனங்களைக் கையாடுவதற்குப் போந்த சக்தி மக்கட்குப் பெரும்பான்மையும் இல்லை என்பர். பூமியே சக்திழந்த போது அதிற்றோன்றிய மக்கட்கு எங்ஙனம் சத்திருக்க

1. அறம்; 2. பொருள், ஃ. இன்பம்.

கும்? ஆகவே கடவுள் ஒருவருண்டென்று ஒப்புக் கொண்டு, திரிகரண சுத்தியாக அவரை வழிபடுவார் முடியாவிடினும், பிறர் மெச்சவாவது அவருடைய பிரபாவத்தை வெளியிட்டு, அவருக்கு அந்தரங்க பக்தரைப் போல நடித்து, அவரது திருநாமத்தை உச்சரித்துவரும் ஒழுக்கத்தைக் கைக்கொண்டவராகும், எங்கும் நிறைந்து எல்லாம் அறியவல்ல கடவுள் கிருபை புரிவாரென்பது நிச்சயம் ஆதலால் கடவுளின் திருநாமத்தை நாம் எவ்வழியிலாவது மறவாமல் அனுதினமும் பேசி வரக்கடவோமாக அதுவே இரகசியில் முத்தியளிக்கும் என்பதை ஸ்ரீமத் பாகவதம்,

"தீய வெங்கலி சேருமிவ் வூழியின்
தூயன் எங்குந் துலங்குவன் சொல்லுநர்
நேயன் அற்புதன் ஆய நெடியவன்
மாயன் கீர்த்தனத் தால்வரும் முத்தியே'

என்று அறிவிக்கின்றது இதனை நாம் ஞாபகத்தில் வைப்போமாக

ம. இராஜ கோபால பிள்ளை,
வித்வான், கோமளேசுவரன் பேட்டை, சென்னை.

ஒருவன் புத்திமானாயிருக்கலாம் எல்லோரும் புகழும் படியாய் அவன் தனித்திருந்து அரிய செய்கைகளைச் செய்வான் அதனால் அவன் பெரும்பொருள் தேடுவதுங் கூடும் ஆனால் அவன் பலர் முன்னிலையில் சமயோசிதமாய்ப் பேசித் தன் சாமர்த்தியத்தைக் காட்ட முடியாதவனா யிருப்பதுண்டு. இதனால் அவனுக்குச் சில சமயம் அபகீர்த்தியும் அவமானமு முண்டாம் ஆகையினால் சமயோசிதமான புத்தி யுடையவனே எல்லா நன்மைகளையும் பெறுவான் அந்த புத்தியோடு யுக்தியும் அமையுமாயின் அவன் பங்கே உலகம் நிற்கும் காரியமும் அவனுக்கே முத்தியாகும்.

திருக்குறள்.

(3) நீத்தார் பெருமை—கருத்துரை

(1) தங்களுக்குரிய ஆசாரத்தில் தவறாதிருந்து துறவு பூண்டவரின் பெருமையே பெரிதென்று நூல்கள் கூறும்.

(2) துறவிகளின் பெருமையை அளவிடவேண்டுமானால் உலகில் இறந்தவர்களைக் கணக்கிடுவது போலாம்.

(3) பிறப்பு மோக்ஷம் என்னும் இரண்டின் தன்மைகளை ஆய்ந்தறிந்து துறவு பூண்டவர் பெருமையே உயர்ந்தது.

(4) திடசித்தனாயிருந்து ஐம்புலன்களையும் நல்ல வழியில் காப்பவனே முத்திக்கு உரியவனாவான்.

(5) ஐந்து ஆசைகளையும் அடக்க வல்லவனது வல்லமையை வெளியாக்கத் தேவேந்திரனே சாக்ஷி.

(6) செய்வதற்கருமையானவற்றைச் செய்பவர் பெரியவர் அவற்றைச் செய்ய முடியாதவர் சிறியவர்.

(7) சப்த ஸ்பரிச ரூப ரச கந்தங்களின் கூறுபாட்டை யறிந்து அவற்றைத் தன் வசப்படுத்தினவனுக்கு உலகம் வசப்படும்.

(8) பயன்படும் சொல்லையுடைய பெரியோரின் பெருமையை அவரது கட்டளையாகிற சொல்லே வெளிப்படுத்தும்.

(9) சாந்தகுணத்தைக் கொண்டவர் கோபிக்க நேர்ந்தால் அந்தக் கோபத்தால் விளையும் தீமையைத் தடுக்க முடியாது.

10 சகல உயிர்களிடத்திலும் கிருபை யுள்ளவரே அந்தணர்.

THE TATA PRINTING WORKS, 5, THAMBU CHETTY ST., MADRAS.

ஸ்ரீமான் வி. பாகாமி வேலமுதலியார்

அவர்களின் - ஸ்ரீ [illegible]